

(Per e-mail verzonden)

Hoor- en Adviescommissie PNB
Brabantlaan 1
5216 TV 'S HERTOGENBOSCH

Datum	Ons kenmerk	Telefoonnummer	Contactpersoon
4 mei 2021	Z/138906	088 743 00 00	De heer A. Speekenbrink
Bijlage(n)	Uw kenmerk	Registratienummer	Onderwerp
	BZW.21.015.001	FTA	Wnb Bezwaar Gebieden; Veerstraat 42 Boxmeer; Milieuvereniging Land van Cuijk

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij zenden wij u ons verweerschrift toe inzake het bezwaar van Milieuvereniging Land van Cuijk betreffende ons besluit van 17 december 2020 waarin wij een natuurvergunning verlenen voor de activiteiten aan de Veerstraat 42 te Boxmeer.

Inleiding

De in 1992 milieuvergunde activiteiten aan de Veerstraat 42 betreffen de productie van 60.000 m³ betonmortel en het transport wordt verricht met 7 betontruckmixers, 1 kipper vrachtwagen en 2 betonpompwagens. Aangevraagd nu is de sloop van de loods met kantoor en het opnieuw opbouwen daarvan. Voorts wat wijzigingen op het opslagterrein. En de productiecapaciteit blijft onveranderd, maar de installatie wordt wel herbouwd voor een mogelijke grotere capaciteit. Uit de AERIUS-berekeningen blijkt dat de referentiesituatie uit 1992 niet overschreden wordt, waardoor er geen vergunningplicht meer zou gelden sinds 1 januari 2020. Onze stelling is dan ook dat de vergunning onterecht is afgegeven nu er sprake is van intern salderen. Per saldo dient een positief weigeringsbesluit te volgen op de aanvraag.

Bezwaargronden

1. Referentiesituatie niet juist nu er geen sprake is van voortzetting van het project (Stadt Papenburg arrest).
2. Onjuist informatie dat het bedrijf van aanvrager volledig opgericht en in werking is en daarom dient de Wnb vergunning op grond van artikel 5.4 eerste lid onder b Wnb te worden ingetrokken.
3. De aanvraag voldoet niet aan de Beleidsregel natuurbescherming Noord-Brabant.

Ad 1. Bezwaarmaker stelt dat er al jaren geen beton meer wordt geproduceerd en dat de opstallen in de loop der jaren ernstig in verval zijn geraakt. In 2015 heeft er brand gewoed in de bedieningskamer. Een deel van de opstallen is in 2019 gesloopt en de overgebleven silo's zijn in erbarmelijke staat. Daar zou het evident zijn dat het project niet is voortgezet en zodoende hadden wij bij het bepalen van de referentiesituatie niet mogen uitgaan van de milieuvergunning van 14 januari 1992. Zodoende zou er nu sprake zijn van een toename aan stikstofemissie.

Wij hebben kennis genomen van de jurisprudentie die bezwaarmaker aanhaalt over bovenstaande en komen tot een andere conclusie. In de uitspraak van de Afdeling ECLI:NL:RVS:2014:285 wordt volgens bezwaarmaker in rechtsoverweging 25.4 verwezen naar het arrest Stadt Papenburg en dat daar hier sprake van is:

25.4. Hetgeen het college heeft betoogd leidt niet tot het oordeel dat het gebrek wel is hersteld. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 13 november 2013 in zaak nr. 201211640/1/R2) kan, indien de ten tijde van de referentiedatum geldende vergunning niet meer of niet meer geheel van kracht is, de vergunde situatie op de referentiedatum niet zonder meer als uitgangspunt worden genomen bij de beoordeling van de vraag of de aangevraagde situatie leidt tot een toename van stikstofdepositie. De reden hiervoor is dat uit het arrest van het Hof van Justitie van 14 januari 2010, C-226/08, Stadt Papenburg, (www.curia.europa.eu), volgt dat een op de referentiedatum vergund project niet alsnog passend beoordeeld hoeft te worden zolang dit project wordt voortgezet. Hieruit wordt afgeleid dat bij de aangevraagde situatie slechts de op de referentiedatum beoordeelde stikstofdepositie kan worden betrokken voor zover het project dat de depositie tot gevolg heeft is voortgezet. Van voortzetting van het project is in ieder geval geen sprake indien een vergunning niet meer of niet meer geheel van kracht is. Zoals in overweging 2.2 van de tussenuitspraak is overwogen, is de op 24 maart 1998 aan Enci verleende revisievergunning voor de productie van klinker op 15 mei 2008 van rechtswege vervallen. Nu het project niet is voortgezet in vorenbedoelde zin, diende het college te beoordelen of in de aangevraagde situatie significante gevolgen voor Belgische Natura-2000 gebieden kunnen worden uitgesloten en, zo deze gevolgen niet kunnen worden uitgesloten, een passende beoordeling te maken.

In deze uitspraak wordt gesteld dat er in ieder geval geen sprake is van voortzetting indien een vergunning niet meer of niet meer geheel van kracht is. In casu is de milieuvergunning van 14 januari 1992 nog immer de vigerende milieutoestemming en deze is niet van rechtswege vervallen danwel, al dan niet deels, ingetrokken. Zodoende zijn wij terecht uitgegaan van deze vergunning voor de bepaling van de referentiesituatie.

Afgezien daarvan heeft de aanvrager middels een videofilm aangetoond dat er nog steeds geproduceerd kan worden. Het feit dat dit een tijd niet gedaan is, heeft geen effect op de werking van de vergunning. Daarbij zijn de daarvoor benodigde installaties nog steeds aanwezig en kunnen deze dus ook in werking zijn getuige de videofilm en de luchtfoto's die wij daartoe tijdens de beoordeling van de aanvraag bekeken hebben. Overigens geldt deze beperking van de Beleidsregel voor intern salderen niet meer nu intern salderen niet meer vergunningplichtig is en wij daaraan dus ook geen beperkende voorwaarden meer kunnen opleggen.

Ad 2. Wij hebben dus wel degelijk beoordeeld of de milieuvergunning uit 1992 nog van kracht is en nu dat in onze optiek het geval is, hoeft er dan ook vanuit die optiek niet corrigerend te worden opgetreden. Dit laat onverlet dat het genomen besluit onterecht is nu er geen vergunningplicht meer is voor onderhavige aanvraag. Dit zal dan ook gecorrigeerd worden in de beslissing op bezwaar.

Ad 3. Nu er geen vergunningplicht meer heerst voor de aangevraagde activiteiten, hoeft er geen toets te worden gedaan aan de Beleidsregel natuurbescherming Noord-Brabant. Overigens hebben wij wel degelijk in het bestreden besluit een toets gedaan aan de Beleidsregel en geconcludeerd dat er wel degelijk werd voldaan aan het gestelde in artikel 2.6 eerste lid voor wat betreft intern salderen. Immers kunnen de activiteiten nog steeds worden uitgevoerd zonder dat er sprake is van de noodzaak van een nieuwe vergunning. Overigens naar nu blijkt, gezien de uitspraak van de Logtsebaan van de Afdeling van 21 januari 2021, is er hier sprake van intern salderen en mogen er vanuit het bevoegd gezag gaan nadere voorwaarden of beperkingen worden gesteld nu er geen sprake meer is van een vergunningplicht in het kader van de Wet natuurbescherming. Daarmee is de

Beleidsregel natuurbescherming Noord-Brabant voor wat betreft haar bepalingen over intern salderen, onverbindend. Inmiddels heeft GS een nieuwe versie van de Beleidsregel vastgesteld en is deze 30 april 2021 in werking getreden: https://www.brabant.nl/actueel/regelingen/cvdr600919_15.

Concluderend verzoeken wij u GS te adviseren het bezwaar ongegrond te verklaren en het besluit te herzien nu er sprake is van intern salderen.

Heeft u nog vragen?

Aan deze procedure is het kenmerk Z/138906 gekoppeld. Gelieve bij correspondentie ons kenmerk te vermelden.

Voor vragen kunt u zich wenden tot de in deze brief vermelde contactpersoon.

Met vriendelijke groet,
Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
namens deze,

De heer J.A.J. Lenssen,
Directeur Omgevingsdienst Brabant Noord